Makt & avmakt

Krønikene

Hanſ Georg Schaathun[1]

19. oktober 1998

Kapittel 1

Narbonne

1.1 Samling i Narbonne

Det er sommer i Narbonne. Midtsommersfesten var slutt sist søndag. I dag er det tirsdag, så det er bare gått to dager. Det har vært uvær og sjørøvere på Middelhavet, så *to* skib som skulle ha vært kommet til festen, er kommet i dag — sjøfolkene er selvfølgelig slitne og leie efter altfor lang tid på sjøen. Mange fra byen, deriblant Timo, får arbeid med lossingen.

Det første skibet, Lucia, ført av kaptein Marcelo Garcia, kom rundt middag, mens det andre, Venus, kommer ut på eftermiddagen. Venus kommer fra Sardinia, og Julian er med som mannskap. Titus har reist med som passasjer.

Ut på kvelden samles den fastboende delen av gruppen på verdshuset *Hjulet*. De har ikke sittet der lenge før Titus kommer inn. De legger merke til det mørke ansiktet under hetten, og blir grepet av en mild uhygge av blikket. Han blir ikke imidlertid ikke sittende der lenge, og akkurat i det han går kommer Julian inn. Han kjenner Titus igjen som en passasjer fra båten, men vet ikke noe mer.

Om natten blir byens sølvsmed, Antoinne d'Arblache, robbet av maurerne, og utover morgenkvisten blir der stort oppstyr i byen. Maurerne har også tent fyr på Pierre Roberts hus i utkanten av byen for å avlede oppmerksomheten.

Byens fattige blir stoppet eller vekket og forhørt overalt av byvakten. Jeanne våkner først av oppstyret under brannen, og tar seg en runde opp i Storgaten for å se. Hun hører også noen som romsterer omkring hos M. d'Arblanche. Efter en time eller to blir de sparket opp av byvakten og spurt ut om hva de har gjort i løpet av natten.

«Sovet, som et hvert fornuftig menneske ville gjøre. . . » svarer Jaques, «. . . som ikke har en jobb,» skynder han seg å legge til.

I løpet av onsdagen flakker de om i byen, og prater litt med resten av Juan sin bande. Om kvelden legger de merke til Titus som står og betrakter dem i det de kommer ut på Allmenningen.

1.2 Torsdag

Byvakten folk blir stoppet av byvakten igjen, og eiendelene gjennomsøkt.

Nico Omkring Nico skjer mystiske ting; hun leser andres tanker, har mer flaks en gjennomsnittet, eller ting beveger seg i hennes nærvær. Kattene liker henne ikke, bortsett fra gaupeungen til Titus.

Titus observerer fremdeles.

Den andalusiske Hund Der går rykter om en ny kneipe. Karel og banden har åpnet Den andalusiske Hund.

Folk flest er redde, for de ukjente bandittene — og de legger selvsagt skylden på uskyldige løsgjengere.

Pierre samler informasjon for Titus.

1.2.1 Dagen

Jeanne følger efter Titus store deler av dagen, og hun tilbringer flere timer på taket av et énetages hus vis à vis Pokalcaféen og støvelmakeren.

1.2.2 Titi avreise

Ved midnatt blir Nico plukket opp av Pierre og Titus. Charles ror dem ut til Talia, som skal reise i grålysningen.

Totalt fire skib ligger i havnen: Talia, som har ligget der over en uke; Venus og Lucia som kom sist tirsdag; og til sist Bettan som kom onsdag.

1.3 Fredag

Fredag er det fiskemarked, og Juans bande har planlagt å opptre. De skal møtes på Fisketorvet samtidig med de første torvhandlerne, dvs. cirka to timer efter soloppgang. Der treffes også Jeanne, som ikke fikk sove så meget, og Julian, som har kraftig bakrus. Julian har glemt det meste av det som skjedde i går. «Gikk ikke vi rundt sammen i gatene i går aftes,» spør han, «og lette efter noen.» «Nei!??» sier Jeanne, «det gjorde vi nok ikke.» «Det var da underlig; jeg synes så tydelig at vi vandret rundt i gatene,» mumler Julian igjen...

Nanette kommer stormende inn på torvet, med et følge i hælene: «Stopp tyven!». Byvaktene som har holdt til lenger nede på torvet, vandrer oppover i møte, men er tilsynelatende ikke overveldende interesserte. Nanette stormer videre innover i et smug, og det går en tid før vaktene følger efter, og da går også Jeanne og Juan foran dem som hinder.

Juan finner det uklokt å opptre, før neste vaktskifte, så Jeanne og Julian går og forhører seg om skib i havnen.

Der ligger bare to skib igjen i havnen nå: Venus, som Julian har reist med, og Bettan, som er et stort skib med hovedsaklig roere. Titus var med Talia som reiste i grålysningen til Genoa om Marseilles; mens det mauriske skibet, Lucia, reiste to timer senere til Tunis. Venus planlegger å reise til Sardinia med malm og metallarbeider.

Senere på dagen prøver gruppen seg med en opptreden, og de er heldige nok til å få inn 29 penning hver(!)

Jacque får for en gangs skyld sove lenge; han blir ikke vekket før byvakten kommer i tolvtiden og leter efter tyvegods i haugen der han og Nico har sovet. Jacque har tilogmed prestert å glemme at Nico var med ham da de gikk og la seg...

Først nærmere skumring møter han resten av gruppen på verdshuset Hjulet, hvor de spiser middag. De har en lang samtale om hva som er skjedd og hva de skal gjøre, og det tar meget lang tid før Jacque omsider erindrer gårsdagens hendelser. Utpå kvelden går de til Kveilen for å se om Julian kan finne noen kjente som vet noe om skibene som reiste i morges. Han finner én, og får høre om Lucia; forøvrig går kvelden til terningspill. Jacque setter seg ned ved den tøffeste sjømannen han finner, en som forteller om den store ilddragen i Løvefjellene syd for havet, og prøver å overgå ham ved å fortelle om vanndragen i nord. Efter hvert ypper sjømannen til slagsmål, men Jacque finter og får drikkekonkurranse i stedet — og vinner(!) Underveis fabler de om svømmekonkurranse også, kanskje den finner sted en dag...

1.4 Lørdag

Lørdagen spør de seg for i byen om Nico og skibet, Talia, som de tror hun reiste med. Juliette er til god hjelp.

I skumringen er hele Juans gjeng samlet på Hjulet og diskuterer hva de skal gjøre. Thomaso og Juan ønsker ikke å reise, Thomaso på grunn av uvenner i Marseilles, Juan fordi han føler det nødvendig å holde stillingen i Narbonne. Abdul og Piedro er villig til å reise, men er bekymret fordi de mangler penger. Timo er også villig til å reise, og mener han kan være til nytte fordi han kjenner landeveien.

Thomaso bruker megen tid på å forklare de andre hvordan de kan finne frem i Marseilles, og han henviser dem til Alberto.

Sjømannen med skautet, han som Jacque hadde drikkekonkurranse med, sitter med ryggen til to bord bortenfor og planlegger svømmekonkurransen deres.

Gruppen planlegger en tur på Den andalusiske Hund efterpå.

1.5 Hendelser i byen

Dersom gruppen nå velger å bli i byen, vil de støte på både Kibos gjeng og gjengen til Charles Affine; begge kan finne på å rane dem for det de måtte ha, i alle fall når de siste skibene er reist, og der ikke lenger er arbeid i havnen.

Byvakten vil nok la høre fra seg igjen, og på Storgaten vil de neppe kunne gå i fred for nedlatende tilrop fra middelklassen der.

Maurerne vil også meget snart vise seg, og prøve å vinne banden for Den andalusiske Hund.

Gatene kryr av fattige gjøglere og selgere. Blomster, epler og talglys er alltid for salg.

1.6 Reise

Alvedam, røvere, Titus, alchemist og kvakksalver.

Munker, karavaner.

Kapittel 2

Magi

2.1 Møtet ved Rossillon

Aeiliendée blir funnet alene i skogen av sir Guillaume, tidlig på våren 1193, og han tar henne med ut. I en liten landsby ved en bro ved Rossillon, treffer de en katarnonne og rødluen Maritius. Merinitaen kjenner igjen amuletten til Maritius, og de to kommer i prat. Maritius forteller at han skal til Perpignan hvor han regner med å treffe en annen ung magus.

2.1.1 Perpignan

Tartatius vil oppsøke Matrissa ved St. Paul. I Perpignan møter han Maritius av Mercere og hans følge fra Prades og Pontis.

2.2 St. Paul de Fenouillet

Følget kommer til St. Paul lørdags kveld, og besøker straks Matrissa. Uheldigvis later ikke hun til å huske meget fra den gangen hun fant sjakkbrikken, men hun klarer å henvise dem til et bestemt sted i skogen, som de finner dagen efter.

De tar inn på verdshuset Den røde Sten i landsbyen. Søndagen går de i kirken og drar på skogstur. Tartatius demonstrerer sin spade ved å grave opp skogen (!) som har vokst til over lysningen som Matrissa henviste til. De finner en gigantisk rovtann.

Mandagen besøker de Matrissa igjen. Hun later til å være meget interessert i tannen de har funnet. Landsbyen får besøk av sigøynere, som tar arbeid med å bygge festningsverker for sieur Charles. Aeiliendée blir spådd av en sigøynerkone, som forteller om en høy, mørk, *farlig* mann, fra et sted langt borte og fra en tid hun ikke kjenner.

Jablavin er med i sigøynernes følge. Han sitter på et av hustakene og spiller gitar.

Følget besøker sieur Charles og gir seg ut for å skulle kjøpe hest. Utvalget er selvsagt dårlig så tidlig på våren.

Ut på kvelden kommer Sean hjem fra skolen.

2.2.1 Partiville

Tirsdags morgen reiser følget til Partiville. Onsdagen holder søster Beatrice messe, og magiene taler med Cassandra og Arnulf. Aeiliendée finner en klynge Rødkrave med to ruter muto-vis.

2.2.2 Sean

Tilbake i St. Paul torsdags aften får gruppen snakket med Sean. De får rede på at han har lest om Bonisagus og Hermes' orden.

2.2.3 Baronen

Baronen har nu hørt om de mystiske gjestene i landsbyen hans. Det er meget mulig at han mistenker dem for å være spioner for sieur Christian. Kan hende lurer han på om ridderen nu arbeider for sieur Charles. I verste fall har han hørt om boken som Sean har lest og magienes forbindelse med dette.

2.3 Vallier

Ultimo mai nærmer gruppen seg st. Beat. De er kommet til Den havarert Vogn, og hører den gamle fortelleren berette om skogene. Her drømmer de seg bort til en mørk hede, hvor de blir overfalt av ulver, og siden av utsultede mennesker.

Michel kommer så inn og forteller om et overfall på en av gårdene lenger oppe. De fleste kyrene er stjålet, to mennesker er drept og resten av familien kraftig såret.

Gruppen begir seg gjennom skogen, men når de kommer frem er det mørkt, og alt de kan se er en stenstruktur på en høyde et stykke borte. Der er sterk vind, og det uler kontinuerlig.

Kun Aeiliendée kan se noe som helst klart, og blir oppmerksom på nogen hytter og ruiner samt noe som ser ut som dyrket mark. Til sist blir hun dog overtalt til å bli med til borgen.

Det farligste de finner er en giftig orm som angriper Philippe.

Man skriver 30te april den kvelden de kommer frem.

2.4 Valliers borg

Borgen har inngang i tredje etage, og en utvendig trapp bringer folk opp på et tak, med inngang til Østtårnet og til rådssalen. På vei opp trappen blir gruppen bombardert med sten, men de får kastet seg unna. Når man er oppe på brystvernet ser man en skikkelse som forsvinner rundt et gjøre utmed muren.

Tartatius beordrer forskansning i Østtårnet. De flytter inn i øverste etage. Kjøbmannssønnen blir behandlet for ormebittet.

Dagen efter drar Kark og Michel inn til byen, hvor de treffer to familier som har forskanset seg i husene og er livredd for alt som rører seg. På vei tilbake blir de oppmerksom på bueskyttere som ligger i bakhold, men disse skyter ikke på annet enn en hare.

Borgen blir undersøkt. Rådssalen er blåst. Dvs. alt inventar er knust sammen med taket og en del lik, og samlet i en haug borte ved kortveggen. I biblioteket finner Tartatius kart og brev.

Om kvelden blir de overfalt i spillrommet av en ridder som angriper villt. Med sitt overlegne antall overmanner de ham, og han blir båret stygt såret opp i Østtårnet. Philippe er den store krigeren, som angriper med bokhylle fra galleriet.

Tartatius bruker magi for å lete efter vann, og av en eller annen grunn får han en enorm kraft på en av formlene. Han tror han har brent av noe vis. Videre undersøkelser viser at der er vis i borgen (dvs. i stenverket i bygningen). Han antar mener bestemt å finne perdo-vis, men der kan være andre kunster i tillegg. Mengdene er også små i forhold til den enorme mengde sten.

Denne natten er det fullmåne, og gruppen våkner av lyder, og ser at en ulv er kommet inn i spillsalen, hvor de har lagt seg til å sove. Utenfor hører de en ulveflokk ule.

Tidlig om morgenen kommer der to ryttere ned fra fjellene for å slå leir i området mellom borgen og landsbyen. Gruppen besøker dem ut på eftermiddagen. De later til å være en ridder med væpner. De to for andre gjester utover eftermiddagen.

Jules har på mystisk vis forsvunnet i løpet av natten, og Philippe drar for å finne klosteret med abbeden han har lett efter, efter å ha fått et tips fra de to i teltet.

Hvor sover man siste natt ??

Dagen efter, 3^{je} juni, kommer et større følge på rundt 20 mann og slår seg sammen med ridderen og hans væpner. Hele følget kommer opp i borgen, og lederen spør dem ut om hvorfor de er der og hva de har gjort og sett. To menn i sorte kutter gir seg til å undersøke de to paralyserte vaktene. Til tross for at gruppen utvilsomt er på annenmanns grunn, så virker frev Eduard hyggelig og han lytter interessert. Han blir noe mer skeptisk når han får vite at gruppen nær ved har drept en ridder med Valliers sjold. En av de sortkledde blir med for å se til ham.

Efter det blir gruppen mest ignorert mens følget farter omkring og undersøker borgen. De merker dog at vaktene ved muren holder øye med dem, og de skjønner at de nok ikke bør springe...

Kapittel 3

Toulouse

3.1 Regio

Balder kom til Toulouse omkring vårjevndøgn 1193, for å se på et hus som var for salg.

3.2 Study

Mesteparten av sommeren ble brukt til studier. Regioen måtte undersøkes, og Luc drømmer om sin eksamen. De møtte også Santiago de Jerbiton som kom opp fra Cataluña for å studere og disputere.

3.3 Quillan

De tre ble enige om å reise sammen til Perpignan og Balders pakt. Kanskje hadde Balder den boken som kunne avslutte deres diskusjon om Aristoteles. Santiago hadde dessuten ingen pakt. Som nyutdannet magus har han bodd på sitt eget gods som han har arvet efter faren.

3.3.1 Gjenferdet

Det spøker på verdshuset chez Antoinne i Quillan. Santiago og Carlos ble vekket av gregoriansk sang midt på natten og ser skikkelsen av en prest stå sorgfull midt på gulvet. Begge blir meget oppskaket, men når spøkelset forsvinner legger de seg likevel til å sove.

Det kan se ut som om presten savner sin ring og Santiago bestemmer seg efter hvert for å prøve å hjelpe. Gjenferdet pekte mot øst-nordøst, dvs. mot heden som ligger like ved Quillan, og gruppen beslutter å reise opp for å se.

3.3.2 Sumpen

I sumpen møter man zombier og sumpånder. Sumpåndene prøver å lokke mennesker ut i drukningsdøden.

De blir over natten på heden og prøver igjen dagen efter, mens Carlos drar ned for å hente mer vann. I byen er der lynsjestemning, fordi et reisefølge ble overfalt kvelden i forveien, og røverne stakk av mot heden. Av en eller annen grunn slipper gruppen unna direkte anklager, og Carlos reiser tilbake.

Gruppen i sumpen har vært enda nærmere døden i dag enn de var dagen før, så de beslutter å gi opp og returnere til Quillan, hvor de blir resten av dagen, samt neste dag som er søndag.

Reisen til Perpignan går uten problemer.

3.4 Pakten grunnlegges

Gruppen kommer til Toulouse fredag 8de august, og da har allerede nogen grogs vært der og startet opprydning i huset. Den fjortende ser en del grogs en dverg og en annen diskutere en stor edelsten på Den dansende ponny, og de hører rykter om domsavsigelser og pisking på torvet dagen efter.

Santiago (aka. pus) tar seg en tur inn for å undersøke lageret ved siden av. Han treffer på en gjeng løsgjengere, som gjerne setter pris på kjøtt til aftens... katten blir skadet under flukten – efter å ha lagt «arm of the infant» på en av dem.

Lørdags aften får Tartatius kjøpt den mystiske isstenen, og han avtaler å møte dvergen, Gobert, på Tønnen og Ambolten neste eftermiddag. Han studerer stenen med magi, og konstaterer at det er vann. Han gjør arbeidet i Regioen, og når han skal ut igjen, fumler han.